

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov af 1. April 1911 om Tillæg til Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903 blev det fastsat, at Biskoppen paa Begæring af en Sognepræst eller residente Kapellan kan meddele Tilladelse til, at en Præst ved en evangelisk-luthersk Frimenighed her i Riget kan afholde Gudstjeneste og i Forbindelse dermed udføre Daab og forrette Altergang i Pastoratets Kirker. Forudsætningen for, at en saadan Tilladelse kan gives, er, at Biskoppen efter de fra Frimenighedens Præst modtagne Oplysninger om Frimenighedens Lære og Ritus saavel som efter sit Kendskab til Frimenighedens Forhold til Folkekirken i det hele ikke skønner, at der er Grund til at nægte Tilladelsen, der naar som helst kan tilbagetages. Saadan Tilladelse kan ogsaa meddeles af Biskoppen, naar Andragende om Benyttelse af Sognekirken eller en Sognedistriktskirke i det omhandlede Øjemed indgives af mindst 10 af et Sogns eller Sognedistrikts til Folkekirken hørende Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand. Tilladelsen gælder i dette Tilfælde kun for den enkelte Gudstjeneste.

Derimod indeholder den nævnte Lov ingen Hjemmel for, at evangelisk-lutherske Frimenigheder kan opnaa Tilladelse til fast Brug af Kirken, saaledes som det ved Lov om Kirkernes Brug af 15. Maj 1903 § 5 er fastslaaet for Valgmenigheder.

Fra en nylig dannet Frimenighed er der imidlertid fremsat Ønske i denne Retning.

Idet Ministeriet maa finde, at der kan være Grund til at udvide den hidtidige Adgang for Frimenigheder til Brug af Folkekirkens Kirker til ogsaa at omfatte en mere fast Brug af Kirkerne, har man efter forudgaaet Brevveksling med Biskopperne udarbejdet det foranstaaende Lovforslag, der tilsigter at yde en saadan Adgang, naar Frimenigheden bestaar

mindst af 20 Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand og derhos Begæring om Benyttelse af Sognekirken fremsættes af mindst 10 af disse, som skal være bosatte i samme Sogn eller Sognedistrikt. Dette Antal Medlemmer er det samme, som kræves for Dannelse af en Valgmenighed og for en saadans Ret til at benytte Sognekirken.

Ligesom det er en Forudsætning for en Valgmenigheds Ret til Brug af Sognekirken, at denne ikke træder hindrende i Vejen for Sognemenighedens Brug af Kirken, saaledes har man udtrykkeligt fremhævet dette for det heromhandlede Tilfælde, men man har yderligere fundet det rigtigst at udtale, at da en Valgmenighed i Sognet maa gaa forud for Frimenigheden, og det samme ligeledes maa gælde den Brug, der følger af Ansættelsen af en Andenpræst i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 10. Maj 1912 § 30, maa der i paakommende Tilfælde foretages Ændring i det Regulativ, som skal fastsættes af Biskoppen efter Forhandling med Menighedsraadet.

Endelig er det bestemt, at Stiftsøvrigheden skal fastsætte Regler for, hvilken Betaling Frimenigheden skal yde for Brugen af Kirken, saavel som for dens Opvarmning, Belysning, Rengøring m. v., hvorved bemærkes, at Frimenighedsmedlemmer, da de staar udenfor Folkekirken, ikke bidrager ved Ligning til Folkekirkens Kirker, hvorfor de ikke kan have Krav paa vederlagsfri Brug af disse.

Bestemmelsen om, at Kirkens Betjente ingen Forpligtelse har til at forrette Tjeneste ved Frimenighedens Gudstjenester eller paa anden Maade betjene den, er kun medtaget for at undgaa Tvivl herom. Da Frimenigheden staar udenfor Folkekirken, kan det ikke paalægges Kirkebetjentene at medvirke.